ఎఫిషెన్సీ బార్

పోరంకి కనకలక్ష్మి

టైపిస్టు సరోజ కిలకిలా నవ్వింది !

హెడ్ గుమాస్తా — పరంధామయ్య నవ్వాడు !

నాలుగు రోజుల క్రితం లీవు వేకన్సీలో చేరిన వెంకటేశ్వర్లు నవ్వాడు !

ప్యూను యాదగిరి కూడా నవ్వాడు.

*　　　*　　　*

సూపరింటెండెంటు విజయరాఘవ్ ఆఫీసులో డిసిప్లైన్ పట్ల ప్రత్యేక శ్రద్ధ తీసుకుంటాడు. తెల్లవారి లేస్తే ఎన్నోసార్లు బ్రిటిషర్స్ డిసిప్లైన్ గురించి అనర్గళంగా ఉపన్యాసమిస్తాడు.

"అసలు ఈ స్వాతంత్ర్య మొచ్చాక ఆఫీసు డిసిప్లైను పాడై పోయిందయ్యా ! ఎక్కడ చూసినా ఇన్‌సబార్డినేషన్. మన ఎదురుగుండా మాట్లాడేది మనవాడే కదా అని ప్రతివాడికీ ధైర్యం. ఇదే బ్రిటిషర్స్ టైములో అయితే, వాళ్ళ ఉద్యోగాలు పీకేసేవాళ్ళు. ఈ స్వాతంత్ర్యానికి తోడు ఈ ట్రేడ్ యూనియన్ మూవ్‌మెంట్సు ఉద్యమాలు కూడానూ— ఆఖరికి కూలీ నాలీ వాళ్ళు కూడా ఊహు.... డబాయించి పడేయడమే. ఈ దేశం ఎప్పటికి బాగుపడుతుందో తెలియదు."

సూపరింటెండెంటు ఉపన్యాసాలకి బాగా అలవాటు పడిపోయారు స్టాఫ్ అంతా. ఆయన స్వరానికి తలలెప్పుడు సాగించాలో, ఆయన బుసలు కొట్టాంటే నాగస్వరమెలా ఊదాలో, ఆయన క్రింద పనిచేసే వాళ్ళందరికి తెలిసి పోయింది. ఆఫీసుకి రాగానే ఆయన ముఖం చూసి, ఆయన భార్య ఆయనతో పోట్లాట పెట్టుకుందో, లేకపోతే ఆయనే వాళ్ళావిడతో పోటాడేడో, వాళ్ళ ఇంట్లో, ముఖ్యంగా ఆయన జేబులో ఆర్థిక పరిస్థితి ఎట్లా ఉందో, క్లాసు తెచ్చుకుని ఉద్ధరిస్తాడనుకున్న వాళ్ళ అబ్బాయి సరిగా చదువుతున్నాడో లేదో.... ఇల్లాంటివన్నీ ఊహించి ఏ సమాధానాలకి వోటింగ్ పెట్టుకోవడం ఆయన దగ్గర పని చేసే స్టాఫ్‌కి దిన చర్య.

"మీరంతా కో— ఆపరేట్ చేస్తే మన సెక్షనుని ఐడియల్‌గా తయారు చేస్తాను" అంటూండే వాడాయన.

అసలు వాళ్ళంతా ఐడియల్ మనుషులు ఎప్పుడో అయిపోయినట్లు సెక్షను వాళ్ళంతా ఆయన మాటలకి చిరునవ్వుకుంటూ ఉండేవారు.

"మీరు సిన్సియర్‌గా పని చెయ్యండి. మీమీద చక్కటి రిపోర్ట్సు రిస్తాను. నా అంత మంచివాడిక ఎవడూ లేడనిపిస్తాను. ఒకవేళ తోక జాడించారో, నా అంత దుర్మార్గుడెవడూ ఉండడు. వెనక, ఓసారి ఓ కుర్రాణ్ణి ఒళ్ళుమండి, మెమో ఇచ్చి, ఇంటికి పంపించేశాను."

కొత్తవాళ్ళైతే ఆయన మాటలకి హడలి పోవలసిందే. రోజూ వో అరగంట ఇలా ఔషధ ప్రాయంగా ఈ పాఠాలు పుచ్చుకోవడం అలవాటయిపోయిన వాళ్ల మీద మాత్రం, ఇవేమంతగా పని చేయవు.

విశ్వనాథం కొత్తగా ఆంధ్రా ప్రాంతం నుంచి ట్రాన్స్‌ఫరు అయి హైదరాబాదు వచ్చాడు. సూపరింటెండెంటు విజయరాఘవ్ గురించి చాలా మంది చాలా రకాలుగా చెప్పుకోవడం విన్నాడే కాని ఆయన దగ్గర పని చేసే భాగ్యం అతనికి దొరకలేదు. వస్తూనే అతనిని విజయరాఘవ్ సెక్షనులో పోస్టు చేయడంతో "ఇదెందుకొచ్చిందో, ఏమో, మంచికో చెడుకో !" అనుకున్నాడతను. మామూలుగా బాస్ పట్ల చూపించవలసిన వినయం, విధేయతా చూపిస్తూనే ఉంటాడతను. ప్రొద్దున్నే విష్ చేయటం దగ్గర్నుంచీ, సాయంత్రం గుడ్‌నైట్ చెప్పడం వరకూ అంతా యధావిధిగా చేస్తూనే వచ్చేవాడు. క్యాజువల్ లీవు అప్లికేషనులో 'యువర్స్ మోస్ట్ ఒబీడియంట్లీ' అనే వ్రాస్తూ ఉండే వాడు. చెప్పిన పని చెప్పగానే చూస్తూండే వాడు.

పాపం ! విశ్వనాథంలో ఇటీవల కొద్దిగా ఇన్‌ఫీరియార్టీ కాంప్లెక్సు పెరిగింది. డిపార్టుమెంటల్ పరీక్షలు ప్యాసవలేక పోవడమూ, చాలా మంది జూనియర్లకి తనకంటె ముందుగా ప్రమోషన్లు రావడం,.... ఇవన్నీ అతనికి కొంత బాధ కలిగించిన మాట నిజమే ! ఎన్నోసార్లు తనకున్న ఉద్యోగంతోనే తృప్తి చెందుదామనుకున్నాడు కాని, పెద్ద ఉద్యోగపు హోదా మీద మోజు కాకపోయినా, ఇంట్లో ఆర్థిక పరిస్థితి అతన్ని అలా చేయనిచ్చేది కాదు.

"పది, పన్నెండేళ్ల సర్వీసు పుటప్ చేశావు. కాని నీ డ్రాఫ్టింగ్ ఏం బాగా లేదయ్యా" అన్నాడు ఓసారి విజయరాఘవ్ విశ్వనాథంతో.

అతని గుండెల్లో రాయి పడింది. మొట్టమొదటి సారిగా, తన గురించి సూపరింటెండెంటు ఏమనుకుంటున్నదీ అప్పుడే తెలుసుకున్నాడతను. ఎలాంటి సమాధానం చెప్పాలో అతనికి తెలియదు. అతనికి అంతముందెప్పుడూ అవసరం కూడా రాలేదు. ఏమనాలో తెలియక నవ్వాడు. కొంచెం ఇబ్బందికరంగా మొహం పెట్టి నవ్వాడు. నవ్వుతూ మిగతా వాళ్ళకేసి చూశాడు. అందరూ ఫైళ్లలో తల దూర్చుకుని కూర్చున్నట్లే కనిపించింది. హెడ్ క్లార్కు ఆ వెళ్లిన కాగితం తన చేతి కలం మీదుగానే వెళ్లడం మూలానా ఇంకా ఏమవుతుందో, ఏమో నన్నట్లుగా కొంచెం ఆందోళన పడ్డాడు. సరోజ

కళ్ళు ఓసారి వీళ్ళనందరినీ చూసినా సైప్రరైటరు లోంచి వేళ్ళు అప్పుడే బయటికి తీసుకుంటున్నట్లుగా నటించాయి.

*   *   *

విశ్వనాథం బక్కపలచగా చామన చాయలో ఉంటాడు. వయస్సు ముప్పై అయిదు కంటె ఎక్కువ లేక పోయినా నలభై ఏళ్ల వాడిలా కనిపిస్తాడు. పది, పన్నెండేళ్ల సర్వీసు వుందతనికి. ఇంట్లో సమస్యలూ, ముఖ్యంగా ఆర్థికమైన ఇబ్బందులూ, అతన్ని బాగా కృంగతీసిన మాట వాస్తవమే. ఆఫీసులో కూడా అప్పుడప్పుడు అతనికి ఇంటి ఆలోచనలు ఏవో ముసురుకుని వస్తూంటాయి. కొంత మటుక్కి సూపరింటెండెంటు విజయరాఘవ్ ఇది కనిపెట్టక పోలేదు. కనిపెట్టి ఆ సందర్భంలో ఒక పాఠం చెప్పకపోనూ లేదు.

"చూడు, మిస్టర్ విశ్వనాథం, ఏవో ప్రాబ్లమ్స్ ప్రతివాళ్లకీ ఉంటూనే ఉంటాయి. కాని అలా ఎక్కడపడితే అక్కడ వాటి గురించి వర్రీ అవకూడదు. ఇంటి విషయాలు ఇంటి దగ్గరా, ఆఫీసు విషయాలు ఆఫీసులోనూ విడిచిపెట్టి రెండో చోటికి వెళ్తూండాలి."

విశ్వనాథానికున్న ముక్కుపొడుం అలవాటు కూడా విజయరాఘవ్‌కి కిట్టదు. ఆ విషయం ఒకటి రెండుసార్లు స్పష్టం చేశాడు కూడా !

"అబ్బబ్బ ! ఆ ముక్కుపొడుం మానెయకూడదుటయ్యా ! పొగాకు పీల్చడమే చివరికి జరిగేది కాబట్టి శుభ్రంగా సిగరెట్లు అలవాటు చేసుకో కావలసివస్తే ! అంతేకాని ఈ ముక్కుపొడుం ఆఫీసులో పీలుస్తే నేను భరించలేను.

"సిగరెట్లు సీటులో కూర్చుని తాగితే, మరీ బాగోదని అలా బయటికి ఏ వరండాలోకైనా వెళ్లి తాగనేనా తాగుతారు. ఈ ముక్కుపొడుం అట్లా కూడా కాదు. అంతా సీటులోనే, ఎలాగైనా, యూ ప్లీజ్ ట్రై."

ఆయన చెప్పడం సులువుగా చెప్పాడు కాని విశ్వనాథానికి అదేమంత సులభంగా తోచలేదు. చాలా ఏళ్ల నుంచి ఉన్న అలవాటాయె !

*   *   *

సూపరింటెండెంటు లేనప్పుడు మామూలుగానే ఆయన్ని గురించి పరోక్షంలో చెప్పుకోవలసినవి చెప్పుకోవడం సెక్షనులో అందరికీ అలవాటే. విశ్వనాథాన్ని అకారణంగా బాధ పెట్టడం పట్ల మిగతా వాళ్లంతా సానుభూతి వ్యక్తం చేశేవారు. ఆయన మాటలు కరుకుగా ఉంటాయి. కాని మనిషి మంచివాడేనని విశ్వనాథానికి కొంత మంది భరోసా ఇచ్చేవారు. వాళ్ల మాటలు అతనికి కొంత ధైర్యం కలిగించినా, బెదురు పూర్తిగా పోగొట్ట కలిగేవి కావు. ఏ గోడకి ఏం చెవులు ఉంటాయో అని అతను తనకుగా తాను సూపరింటెండెంటు గురించి చెడుగా ఏమీ మాట్లాడేవాడు కాదు.

ఓ గుమాస్తా మరోకణ్ణి అడిగాడు. "ఆయన నడి ఏడవ్వా తినే తత్త్వమా ?" అని.

"అబ్బెబ్బే కాదు. . . కాని. . . ." అన్నాడు రెండో అతను.

"మరి ! . ." మొదటి వాడు మళ్లీ ఏవో అనబోతూ ఉంటే సూపరింటెండెంటు సెక్షనులో అడుగు పెట్టాడు. స్టాఫ్ అంతా గబుక్కున ఫైళ్లలో మునిగి పోయారు.

*   *   *

"మిష్టర్ విశ్వనాథం ! నువ్వు పని కొంచెం చురుగ్గా చేస్తూ ఉండాలయ్యా. అదే కాకుండా 'క్వాలిటీ ఆఫ్ వర్క్' కూడా కొంచెం 'ఇంప్రూవ్' చేయాలి. నీ నోటింగులు చప్ప చప్పగా ఉంటున్నాయి. ఆ మధ్యన ఓ సారి ఆఫీసరు కూడా అడిగాడు. "ఈ నోటింగు ఎవరు రాసారూ" అని. ఇదంతా నిన్నేదో బాధ పెట్టాలని ఇలా సతాయిస్తున్నాననుకోకు. నీ మేలు కోసమే చెప్తున్నాను. నా సలహాలు విని బాగుపడ్డవాళ్లే తప్ప పాడై పోయిన వాళ్లెవరూ లేరు. కొంచెం శ్రద్ధగా పని చేస్తూండవయ్యా !" హితబోధ చేశాడు విజయరాఘవ్.

తన సెక్షన్‌లోకి వచ్చిన ఏ కాగితమైనా వారం తిరగకుండా డిస్పోజ్ అయిపోవాలంటాడు ఆయన.

"ఎన్నో రిఫరెన్సులు ఉంటాయి. పాత కాగితాలన్నీ వెతికి కేసు అర్థం చేసుకొనేందుకే వారం రోజులు సరిపోవు" అంటారు గుమాస్తాలందరూ. "కొంచెం స్టాఫ్‌ని కూడా పెంచితే, పోనీ ప్రయత్నించి చూస్తాము." అన్నారు కూడా.

*   *   *

హెడ్‌క్లార్క్ పరంధామయ్య వచ్చి చెప్పాడు సూపరింటెండెంటుతో, ఎస్టాబ్లిష్‌మెంటు సెక్షను వాళ్లు విశ్వనాథం మీద కాన్ఫిడెన్షియల్ రిపోర్టు అడుగుతున్నారని, అతను ఈసారి ఎఫిషెన్సీ బారు క్రాస్ చేసేది ఉంది కాబట్టి ముందుగానే రిపోర్టు రాసి ఇవ్వాలనీ.

సూపరింటెండెంటుకి, మనస్ఫూర్తిగా విశ్వనాథాన్ని 'ఎఫిషెన్సీ బార్' క్రాస్ చెయ్యనివ్వాలని లేదు. అతని గురించి తనకేమంత మంచి అభిప్రాయం లేదు. ఆ విషయం చూచాయగా హెడ్‌క్లార్కుతో అన్నాడు కూడా. "ఏదో పిల్లలు కలవాడు — పోనివ్వండి పాపం !" అని. పరంధామయ్య నచ్చచెప్పబోయాడు.

"నీకు తెలియదయ్యా పరంధామయ్యా ! ఆఫీసులో ఇలాంటి కన్సిడరేషన్స్‌కి చోటు లేదు. కావలసివస్తే వేరే రకంగా ఉపకారం చెయ్యొచ్చునుకో— అయినా నేనిప్పుడిప్పుడే ఏమీ చెప్పలేను. నాలుగయిదు రోజులు పోయాక చూద్దాంలే. ఈ నాలుగు రోజులూ అతన్ని క్లోజ్‌గా వాచ్ చెయ్యాలి."

*   *   *

కొద్దో గొప్పో, విశ్వనాథానికి భయంగానే ఉంది ఈసారి, సరిగ్గా ఈ ఈ. బి. క్రాస్ చేసే సమయానికి ఈ కొత్త సూపరింటెండెంటు దగ్గర వచ్చి పడ్డందుకు ఆయన ఏం చేస్తాడో, ఏమోనని కొంచెం హడలిపోతూ ఉండేవాడు.

ఆఫీసులో పరిస్థితి ఇలా ఉంటే ఇంటి పరిస్థితులు కూడా అంతంత మాత్రంగా ఉన్నాయి. విశ్వనాథం కొడుకుదీ, అతని ప్రక్క నెంబరు వాడిదీ పి. యు. సి. రిజల్ట్సు తర్వాత ప్రకటించబోతూన్నట్లు పేపర్లో పడింది. విశ్వనాథానికి చాలా చాలా కంగారు పుట్టింది. 'వీడేదో త్వరగా చదువుకుని వృద్ధిలోకి వస్తాడనుకుంటే ఇదేమిటిరా' అనుకున్నాడు ఆయన.

"ఏదైనా కాపీ కొట్టావా ? చెప్పు అసలు ఏం జరిగిందో ? పోనీ నీ పేపర్లో నీ ప్రక్కవాడు కాని కాపీ కొట్టాడా ?" అని కొడుకుని దండించాడు. తనకేమీ తెలియదంటాడు ఎంతసేపటికి విశ్వనాథం కొడుకు. 'ఏదో జరిగే ఉంటుంది' అనుకున్నాడు విశ్వనాథం.

*   *   *

ఆ రోజున అందరూ జీతాలు పుచ్చుకున్నారు. నెల పొడుగునా కష్టపడితే చేతిలో పడ్డ రాళ్లను జేబులో వేసుకుని అందరూ ఇళ్లకు బయలుదేరారు. దారిలో చాలా చాలా కాకతాళీయంగా సూపరింటెండెంటు, విశ్వనాథం కలుసుకున్నారు. ఇద్దరూ ఒకే దారిని పోతూండడంతో పిచ్చాపాటీ మాట్లాడుకుంటూ నడిచారు. ఆఫీసు దాబా, దర్పమూ విడిచి పెట్టి చాలా మామూలుగా విజయరాఘవ్ మాట్లాడేస్తూ ఉంటే విశ్వనాథానికి చాలా

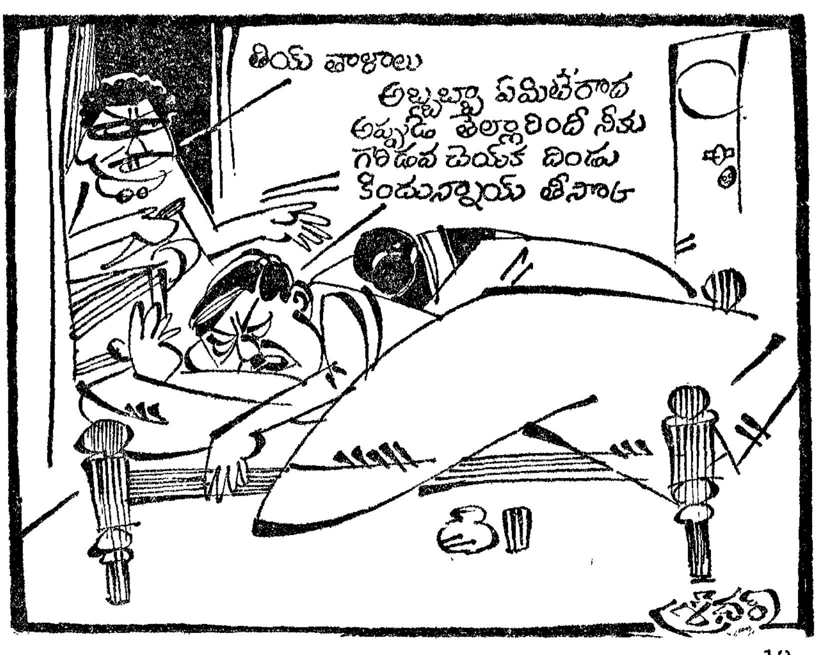

ఎఫిసెన్సీ బార్

ఆశ్చర్యం వేసింది. 'ప్రక్కన విశ్వనాథం ఉన్నాడు,' ఏం చేద్దామా ? అని ఓ క్షణం ఆలోచించినా 'ఫర్వాలేదులే' — అనుకుని విశ్వనాథంతో చెప్పాడు విజయరాఘవ్.

"నేను జీతం వచ్చిన రోజున ఒక్కసారి బారుకి పోతూ ఉంటాను." అని. హైదరాబాదు గురించి, కొంచెం తెలుసుకుంటూన్న విశ్వనాథం చలించలేదు. ఊ కొట్టాడు.

"నువ్వు కూడా రా. ఏదన్నా రుచి చూపిస్తాను" అన్నాడు విజయరాఘవ్.

"అబ్బెబ్బె వద్దండీ ! నాబోటి బీదవాణ్ణి ఇలాంటి వాటి జోలికిపోతే చాలా ఇబ్బంది పడాల్సి వస్తుంది." అన్నాడు విశ్వనాథం.

అతని మాటలు చెవిని పెట్టలేదు విజయరాఘవ్.

"నేను మటుక్కి అస్తమానం పోతానేవి టయ్యా ! జన్మానికి ఓ శివరాత్రి అన్నట్లుగా నెలకొక్క రోజున పోతూంటాను. నీకంత భయంగా ఉంటే 'బీరుకాయ' మటుక్కి రుచి చూద్దువు గానిలే !" అన్నాడు.

విశ్వనాథానికి, బీరకాయ అనేదాంట్లో ప్రమాదం తక్కువ అన్నట్లు బోధపడింది.

"బీరు వంటికి చాలా మంచిదయ్యా ! కొంచెం కుంకుడు రసంలా చిరుచేదుగా ఉంటుంది. మత్తేమీ రాదు. ఫారినెర్స్ అయితే భోజనం దగ్గర మంచి నీళ్లు తాగరు. ఇదే పుచ్చుకుంటూ ఉంటారు."

విశ్వనాథానికి బెదురు పోలేదు.

"నేను చెప్తున్నాను కదయ్యా, అదేమీ చేయదని ! అందులో కార్బోహైడ్రేట్సు ఉన్నాయి. మాంఛి కాంప్లెక్షనూ, ఒళ్లూ వస్తాయి. అది రోజూ తాగినా తప్పులేదు."

వెడితే ఎట్లాగుంటుందో, వెళ్లకపోతే ఆయన ఏమనుకుంటాడో అని భయపడ్డాడు విశ్వనాథం.

చివరికి ఇద్దరూ వెళ్లి బారులో కూర్చున్నారు.

బీరు బాటిల్ తెప్పించాడు విజయరాఘవ్.

ఓ అర్ధ గ్లాసుడు విశ్వనాథానికి పోశాడు. విశ్వనాథం అదే ఎక్కువ అనడంతో మిగతాదంతా తనే పుచ్చుకున్నాడు. ఇది కాక వేరే రెండు పెగ్గులు బిగించాడు. విజయరాఘవ్ విశ్వనాథానికి ఆ అనుభవం కొత్తగా ఉన్నా తనలో ఏమీ మార్పు లేనందుకు చాలా సంతోషించాడు. అంతకంటే పెద్దది ఏదో తీసుకున్న విజయరాఘవ్ కూడా మామూలుగానే ఉండి పోవడం అతనికి చాలా ఆశ్చర్యకరంగా ఉంది. బేరర్ బిల్లు పట్టుకొచ్చి టేబిలు మీద పెట్టాడు. ఇద్దరూ చేతులు జేబులో పెట్టారు కాని విశ్వనాథం చెయ్యి త్వరగా బయటికి వచ్చింది. బిల్లు కొంచెం బరువుగా ఉన్నా, శరీరం ఏమీ తేలిక కానందుకే సంతోషించాడు. విశ్వనాథం ఆ తర్వాత ఆ బారు అనుభవం ఎవళ్ళకీ, ఎప్పుడూ చెప్పలేదు కూడా.

* * *

విశ్వనాథం కొడుకు పరీక్ష ప్యాసు అయినట్లు మళ్లీ పత్రికల్లో పడింది.

విశ్వనాథం ఎఫిసెన్సీ బార్ కాపీ చేయడానికి అనుమతించ బడ్డాడు !

ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక

దీపావళి కథల పోటీ

ముగింపు తేదీ 1-10-'64

○ నవంబర్ నెలలో వెలువడే ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక తొలి సంచిక దీపావళి ప్రత్యేక సంచికగా వెలువడుతుంది. ఈ సందర్భంలో ఎప్పటికిమల్లే యీ ఏడాదికూడా 'కథలపోటీ' నిర్వహిస్తున్నాము. మంచి కథలకు మరింత ప్రోత్సాహం యిచ్చే నిమిత్తం బహుమతులను పెంచడం కూడా చేస్తున్నాము.

○ మొత్తం మూడు బహుమతులుంటాయి. బహుమతి పొందిన కథలకు చెందిన సర్వహక్కులు, ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రికవై వుంటాయి !

మొదటి బహుమతి రు. 900 లు
రెండవ బహుమతి రు. 500 లు
మూడవ బహుమతి రు. 350 లు

○ ఇతివృత్తం తెనుగు జీవితానికి సంబంధించినదై వుండాలి.

○ కథ అరఠావు సైజు కాగితాలపై ఒకవేపు సిరాతో రాసిపంపాలి. పన్నెండు పుటలకు మించరాదు.

○ పోటీకి గడువు అక్టోబర్ ఒకటవ తేదీ. అంటే మా కార్యాలయానికి ఆటుపై చేరిన రచనలు ఎంతమాత్రమూ పోటీకి స్వీకరింపబడవు. తమ తమ రచనలు తిరస్కరింపబడినప్పుడు తిరిగి పొందాలని కోరేవారు తమ రచనలతోనే తగినన్ని తపాలాబిళ్ళలు జతపర్చిన చిరునామాగల కవరులను పంపడం తప్పనిసరిగా భావించాలి.

○ పోటీ విషయంలో ఎట్టి ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు జరుపబడవు. అనువాదాలు, అనుకరణలు పనికిరావు. రచనలు సొంత రచనలై తీరాలి. సంపాదకుల నిర్ణయమే తుది నిర్ణయం.

○ ప్రతీ రచయిత తన రచనలతోపాటు (1) కలం పేరుతో రాస్తే అసలు పేరు (2) కథ తన సొంతమేనని తెలిపే ఒక జాబూ, పూర్తి చిరునామా విధిగా పంపాలని గ్రహించగోరుతున్నాము. పోస్టేజీ లేని రచనలు ఎంతమాత్రమూ తిప్పి పంపబడవు.

○ పోటీలో బహుమతులను పొందిన కథలు మూడూ; నవంబర్ 6 దీపావళి ప్రత్యేక సంచికలో వేస్తాము. పోటీలో బహుమతులను పొందని కొన్ని రచనలను కూడా సచిత్ర వారపత్రిక ఇతర సంచికలలో ప్రచురణార్థం స్వీకరించడం జరిగితే ఆయా రచనలను మామూలు రచనలుగానే స్వీకరించడం జరుగుతుంది. వాటికి యథోచిత పారితోషికం యివ్వడం జరుగుతుంది.

○ కవరుపై "దీపావళి కథల పోటీకి" అని స్పష్టంగా రాయాలి. రచనలు "సంపాదకుడు, ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక: 7, తంబుచెట్టి వీధి, మద్రాసు-1" చిరునామాకే పంపాలి. వ్యక్తుల పేర్లతో పంపే రచనలు ఎంతమాత్రమూ ఆమోదింపబడవు.